

den lovgivende Myndighed for Øerne er her i Rigsdagen. Det er en Opfattelse, som jeg for min Part gerne vil stærkt fastholde, saa længe Forholdene derovre er, som de er, thi jeg kan ikke indrømme, at man kan tale om noget virkeligt Selvstyre for de vestindiske Øer, saa længe den nuværende Valgmaade til Kolonialraadene eksisterer. Saa længe denne eksisterer, er de indfødte fuldstændig udelukkede fra Valgret. Af de 17,000, der lever paa St. Croix, er de 16,000 saa bundfattede, at der ikke kan være Tale om, at de kan opnaa Valgret. Det viser sig, som jeg oplyste forleden, at der i Christianssted, der har 3,000 Indbyggere, kun er 68 Vælgere, og imellem disse vil man finde en stor Del Udlændinge, idet disse har saare let ved at opnaa Valgret derovre paa Øerne, blot de er velhavende. Faktisk er det, at Kolonialraadet i Virkeligheden styres og ledes af Udlændinge, mens den indfødte Befolkning næsten ingen Indflydelse har. Saa længe dette Forhold eksisterer, kan man ikke tale om Selvstyre derovre, og saa længe synes jeg, at det er ret rimeligt at opretholde det Synspunkt, at det skal være Kongeriget Lovgivningsmagt, der har den virkelige Ret til at vedtage Love og træffe Bestemmelser for Øerne.

Den højtærede Minister fremsatte jo mange kritiske Bemærkninger overfor mine Udtalelser, men jeg maa anerkende, at den højtærede Minister i Realiteten var saare velvillig. Den højtærede Finansminister indrømmede, at Forholdene derovre trængte til at reformeres, og gav sin Tilslutning til, at Regeringen vilde fremme Reformarbejdet. Jeg maa naturligvis bringe den højtærede Finansminister min Tak for disse Udtalelser. Naar Ministeren mente, at jeg havde overdrevet i mine Skildringer af Forholdene derovre, og samtidig gjorde Bemærkninger om, at jeg havde ved den lette Ende i denne Sag, idet jeg kun fremsatte Klager uden at være forpligtet til at bilægge dem med Beviser — og det kan i og for sig være meget rigtigt —, maa jeg paa den anden Side fremhæve, at den højtærede Finansminister jo ogsaa har ved den lette Ende, eftersom han kan oplæse Indberetninger fra Embedsmændene, uden at der er nogen her i Salen, der er i Stand til at kontrollere disse, selv om man kan have meget gode Grunde til at tvivle om dem.

Jeg har mig bevidst ikke overdrevet i min Fremstilling. Hvad jeg er fremkommet med her, er Oplysninger, som jeg har faaet dels og først og fremmest gennem

den vestindiske Kommissions Betænkning og dels gennem Indholdet af Breve, som er sendte til mig. Det er rigtigt, at jeg ikke har været paa de vestindiske Øer og ikke har haft Lejlighed til at undersøge Forholdene, men jeg har heller ikke udgivet mine Oplysninger for andet eller mere end det, de er, nemlig Meddelelser, der er sendte hertil. Naar saadanne Meddelelser fremkommer, mener jeg mig, som Forholdene er, berettiget til at fremføre dem her. Jeg har ogsaa mange gode og fortræffelige Mænds Vidnesbyrd, som fuldstændig bekræfter, hvad jeg her har sagt. Jeg har allerede henvist til Pastor Westergaard, og hvad han har skrevet i Bladet „Tiden“. Jeg vil gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at der i „Berlingske Tidende“s Aftennummer for i Gaar findes en Artikel af Departementschef Hjort-Lorenzen om Arbejderne paa St. Croix. I denne Artikel, som jeg kunde ønske at oplæse helt og holdent for at faa den ind i Rigsdagstidenden, hvilket jeg dog skal renoncere paa, findes der adskillige Oplysninger, som jeg vil fremhæve, særlig vedrørende Spiritusspørgsmaalet, hvilket Spørgsmaal jeg synes, at den højtærede Minister stillede sig noget afvisende overfor. Han oplyser deri, at der er to Præster, Lawaetz og Nygaard, der har rejst en stor Bevægelse imod Drikkeriet derovre, der har henvendt sig til Embedsmændene, særlig til Viceguvernøren, for at faa truffet Bestemmelser, der kunde modvirke Drikkeriet, men de blev meget afvisende modtaget af Embedsmændene, og det oplyses deri, at navnlig Politimesteren optraadte med stor Voldsomhed mod dem i dette Spørgsmaal. Det fremgaar ogsaa af Hjort-Lorenzens Artikel, at Embedsmændene derovre viser meget ringe Forstaaelse overfor de indfødte, hvilket altsaa bekræfter fuldt ud, hvad jeg har fremhævet.

Saa har jeg fremført en Del Klager over Hospitalsforholdene derovre. Den højtærede Minister tog noget let, synes jeg, paa disse Klager. Han søgte at belyse disse Klager ved at fremføre et Par Eksempler paa Meddelelser fra min Side, som efter hans Formening har været ganske urigtige. I saa Henseende fortalte den højtærede Minister, at der var indberettet til ham et Tilfælde, som var fremdraget, nemlig at en Mand paa Peter Farms Hospital i Dødskampen var faldet ud af Sengen og var blevet liggende der og var død; men der var saa mange formildende Omstændigheder. Ja, det er meget muligt, at den højtærede Finansministers Oplysninger